

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-2472/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Mariju Klariću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice: Ana Lu, Zagreb, Dužice 21, OIB: 37975043100, koju zastupa opunomoćenik Mladen Golojuh, odvjetnik u Zagrebu, Mažuranićev trg 8, protiv tuženika: Adriatic osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupaju opunomoćenici iz Odvjetničkog društva Grgić & Partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 20. svibnja 2026. u nazočnosti tužiteljice i tužiteljičinog opunomoćenika i tuženikove opunomoćenice, 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici iznos 675,63 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 4. listopada 2025. do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici parnične troškove u iznosu 589,04 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 18. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

III. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadom parničnih troškova, sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužba je predana ovome sudu e-Komunikacijom 10. prosinca 2025. (obavijest o primitku elektroničkog podneska, koja prethodi listu 1), u kojoj se navodi da je između tužiteljice, kao ugovarateljice osiguranja i osiguranice, te tuženika, kao osiguratelja, sklopljena polica kasko osiguranja cestovnih vozila broj: 03068200121495, a kojom se u trajanju od 14. ožujka 2025. do 14. ožujka 2026. osigurava po modelu punog kasko osiguranja tužiteljičino vozilo registracijskih oznaka ZG 0409-LU. Tužiteljica je 11. srpnja 2025. oko 10,30 sati, u Zagrebu, Dobojska ulica, pretrpjela štetu na svojem vozilu, na način da se je kretala unatrag i okretala u ulici koja je bila neprohodna zbog radova te je pritom o rubnjak ogrebala i time oštetila prednji branik vozila. Tužiteljica je prijavila štetu tuženiku, dostavila sve potrebite isprave, napravila kod tuženika izvid štete, te je svoje vozilo popravila sukladno tuženikovoju uputi o radionici za popravak vozila, tj. kod Auto Zubak d.o.o., Zagreb. Načelno, tužiteljica nije obvezna birati radionice popravka koje joj nameće tuženik, ali je ipak udovoljila i tom zahtjevu tuženika. Na vozilu je nastala šteta u iznosu 675,63 EUR, po računu Auto Zubak d.o.o., Sesvete, broj 11792/11338/3 a koji račun je tužiteljica sama platila 3. listopada 2025. Tuženik je 6. kolovoza 2025. otklonio tužiteljičin odštetni zahtjev, pri tome pozivajući se na odredbu čl. 7.2. svojih Općih uvjeta, tj. da tužiteljica neposredno nakon prometne nesreće "sama nije osigurala kontrolu prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova koji utječu na psihofizičke sposobnosti vozača u organizmu..." pa se pretpostavlja da je tužiteljica bila pod utjecajem alkohola, opojnih droga ili lijekova, a što je isključeno iz osigurateljnog pokrića. Navedeno tuženikovo stajalište je u cijelosti neosnovano. Prije svega, odredbe na koje se poziva tuženik ništetne su pa i temeljem odredbi čl. 942. ZOO-a budući su ništetne odredbe ugovora o osiguranju, a koje predviđaju gubitak prava na osigurninu ako osiguranik nakon nastupanja osiguranog slučaja ne ispuni neku od propisanih ili ugovornih obveza. Nadalje, opisanim tuženikovim shvaćanjem se tužiteljici nameću očito pretjerane, nesrazmjerne i nerazumne obveze. Postavlja se uopće pitanje na koji bi to način tužiteljica neposredno nakon prometne nesreće "...sama osigurala kontrolu prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova koji utječu na psihofizičke sposobnosti vozača..." Naime, u predmetnom štetnom događaju nije bilo ozlijeđenih osoba, a nastala je samo manja imovinska šteta i to samo na vozilu tužiteljice. Stoga se takav događaj ne prijavljuje policiji, a sukladno čl. 176. Zakona o sigurnosti prometa na cestama. Upravo suprotno, tužiteljica je imala obvezu bez odlaganja skloniti svoje vozilo i omogućiti nesmetano odvijanje prometa, a koji je ionako bio otežan radi radova na cesti. Međutim, da je tužiteljica čak i pozvala policiju, a kao što je opće poznato, policija sam iznimno i samo ako postoje opravdani razlozi za sumnju testira sudionike prometa na drogu i/ili lijekove (čl. 282. Zakona o sigurnosti prometa na cestama), a što se provodi isključivo u specijaliziranim medicinskim ustanovama. Drugim riječima, isplatu osigurnine uvjetovati time, odnosno s istim konačnim posljedicama propisivati pretpostavku alkoholiziranosti ili narkotiziranosti, da vozač u svakom pojedinom slučaju bez obzira što za to nisu

ispunjeni zakonski uvjeti pozvati policiju, inzistira od policije da ga alkotestira, a potom i inzistira da ga se vozi u zdravstvenu ustanovu kako bi se utvrdila ili otklonila i prisutnost opojnih droga ili lijekova u organizmu je očito nerazumno, nesrazmjerno te posljedično ništeto. Ne postoji niti jedna razumna okolnost da bi se sumnjalo da je tužiteljica u 10,30 sati ujutro bila alkoholizirana ili pod utjecajem droga ili lijekova, a događaj koji se je dogodio tužiteljici, tj. da se prilikom okretanja vozila otrebe i oštetiti branik vozila o rubnjak kolnika, može se dogoditi svakom vozaču. Sudska praksa odavno je zauzela pravno shvaćanje kako je nametanje takvih i sličnih obveza osiguraniku ništeto i to u nizu sudskih odluka (odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev-1067/2004 i Rev-2969/2016, odluka Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. P-48/2022). Slijedom navedenog, tužiteljica predlaže donijeti presudu kojom će se prihvatiti tužbeni zahtjev za isplatu iznosa 675,63 EUR sa zateznim kamatama od 4. listopada 2025., uz naknadu parničnih troškova sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude.

2. Odgovor na tužbu je predan ovome sudu e-Komunikacijom 27. veljače 2026. (obavijest o primitku elektroničkog podneska, koja prethodi listu 68), u kojem se navodi da tuženik ne spori činjenicu da je tužiteljica s tuženikom imala sklopljenu policu kasko osiguranja broj: 03068200121495 (dalje: Polica) za vozilo reg. oznaka ZG 0409-LU. Međutim, tužbeni zahtjev je neosnovan i tuženik predlaže isti odbiti u cijelosti. Sastavni dio Police su Uvjeti za kasko osiguranje cestovnih vozila 2019/01-03.01-1, u primjeni od 10. lipnja 2019. (dalje: Uvjeti). Tuženik ističe da iz preslike Obvezujuće ponude kasko osiguranja cestovnih vozila (dalje: Ponuda), a koja je dostavljena uz tužbu, proizlazi da je tužitelj imao mogućnost ugovoriti doplatke za posebna ugovaranja, između ostalog otkup obveze kontrole alkoholiziranosti, te je iz navedene ponude razvidno da tužitelj nije ugovorio otkup obveze kontrole alkoholiziranosti, odnosno tužitelj nije iskoristio mogućnost ugovaranja za posebna ugovorna osiguranja. Slijedom navedenog, s obzirom na nespornu činjenicu da tužiteljica nije neposredno nakon prometne nesreće pozvala policiju, niti je sama osigurala kontrolu prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova koji utječu na psihofizičke sposobnosti vozača u organizmu, jasno je da se radi o isključenom riziku u smislu odredbi iz G.2. st. 5. toč. 5.1., 5.2. i 5.3. u svezi s odredbom čl. G.1. st. 1. i 2. toč. 2.3. Uvjeta. Ugovor o osiguranju, kao takav je uređen odredbama ZOO-a, a predstavlja dragovoljan oblik osiguranja, a temeljna odrednica je dispozitivno svojstvo (čl. 11. ZOO-a). Iz Ponude i Police proizlazi da su tužiteljici od strane osiguratelja uručeni Uvjeti, odnosno tužiteljici je putem pošte na adresu prebivališta dostavljena Polica i Uvjeti, što je izričito navedeno u Ponudi, te je dobila objektivne informacije o proizvodu osiguranja u svrhu donošenja informirane odluke o kupnji proizvoda. Na taj način tužiteljicu, kao ugovarateljicu osiguranja, obvezuju Uvjeti (čl. 295. st. 5. ZOO-a). Isključenje iz osiguranja je dopušteno, kako to proizlazi iz čl. 953. ZOO-a. S obzirom da se čl. 953. ZOO-a nalazi u odjeljku Ograničenje osiguranih rizika, potrebno je unutar ograničenja razlikovati gubitak prava iz osiguranja od isključenja osiguranih rizika. U slučaju gubitka prava iz osiguranja, ostvaren je rizik koji je obuhvaćen osigurateljskim pokrićem, premija je uredno plaćena i osiguranik bi mogao normalno ostvarivati pravo na naknadu iz osigurnine da nije povrijedio svoje obveze iz ugovora o osiguranju. Kod isključenja iz osiguranja, događaj koji je nastupio uopće nije obuhvaćen osiguranjem, jer je

osiguratelj procijenio kako je takav rizik prevelik (previsok) koji on ne može prihvatiti pa je s toga unaprijed isključio njegovo pokriće, dakle to su tzv. neosigurani rizici koji nisu obuhvaćeni ugovorom o osiguranju. Koji se rizici smatraju isključenima, odnosno glede kojih šteta postoje ostala ograničenja u osiguranju, određuje se propisom (tzv. zakonska isključenja ili ograničenja u osiguranju) ili ugovorom o osiguranju, tj. uvjetima osiguranja (ugovorna isključenja ili ograničenja u osiguranju). Isključenja su u pravilu popisana (npr. Isključenja po osnovi osiguranja od autoodgovornosti u čl. 23. ZOOP-a). Ostala ograničenja u osiguranju načelno se mogu urediti na dva načina: 1) da se uređuju uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi jedan rizik bio obuhvaćen osiguranjem, 2) da se zabranjuje pokrivanje određenih šteta koje su posljedica određenih uzroka. Neka isključenja, odnosno ograničenja u osiguranju mogu biti uređena dispozitivnim propisima, što znači da se mogu posebno osigurati (uz doplatu premije). Tuženik ističe da visina štete nije sporna. Tuženik osporava tijekom zatraženih zateznih kamata. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev, uz naknadu tuženiku parničnih troškova.

3. Tijekom postupka izvedeni su dokazi i to uvidom u policu kasko osiguranja cestovnih vozila broj: 03068200121495, od 7. travnja 2025. (list 5 i 6), prijavu štete iz kasko osiguranja cestovnih vozila, od 11. srpnja 2025., uz odnosne fotografije (list 7-11), tužnikovu uputu o radionici za popravak vozila, od 21. srpnja 2025., upućenu tužiteljici (list 12 i 13), tuženikov izvid štete broj: 258203203010, od 21. srpnja 2025. (list 14), račun broj: 11792/11338/3, od 3. listopada 2025. i dokaz o platežu istoga (list 15-17), tužnikovu odluku o otklonu odštetnog zahtjeva, od 6. kolovoza 2025., upućen tužiteljici te tužiteljčinu pritužbu protiv potonje odluke, od 12. kolovoza 2025. i tužnikovu odluku po prigovoru, od 25. kolovoza 2025. (list 18-26), tuženikove Uvjete za kasko osiguranje cestovnih vozila, s primjenom od 1. siječnja 2025. (list 27-64 i 73-106) i tužiteljčinu poruku upućenu tuženiku e-Poštom 7. ožujka 2025. (list 115) te je izveden dokaz saslušanjem tužiteljice osobno kao stranke na ročištu 20. svibnja 2026. (list 111 i 112).

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev za isplatu osigurnine po polici kasko osiguranja cestovnih vozila.

Nije sporna visina tužbenog zahtjeva.

Međutim, sporna je osnovanost tužbenog zahtjeva, zbog tuženikovog pozivanja na isključenje iz osiguranja, na temelju ugovornih odredbi, a sve jer osiguranik nije sam osigurao provjeru prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova koji utječu na psihofizičke sposobnosti vozača.

6. Uvidom u policu kasko osiguranja cestovnih vozila broj: 03068200121495, od 7. travnja 2025. (list 5 i 6) i tuženikove Uvjete za kasko osiguranje cestovnih vozila, s primjenom od 1. siječnja 2025. (list 27-64 i 73-106, dalje: Uvjeti) je utvrđeno da je isti ugovor o kasko osiguranju cestovnih vozila broj: 03068200121495, sklopljen u Zagrebu između tužiteljice, kao ugovarateljice osiguranja i osiguranice, te tuženika, kao osiguratelja, za osigurateljno razdoblje od 14. ožujka 2025. do 14. ožujka 2026., kojim se osigurava po modelu punog kasko osiguranja tužiteljčino vozilo registracijskih

oznaka ZG 0409-LU, a sastavni dio ugovora o osiguranju su Uvjeti za kasko osiguranje cestovni vozila broj: 2025/01-03.01-1.

7. Uvidom u tužiteljčinu poruku upućenu tuženiku e-Poštom 7. ožujka 2025. (list 115) utvrđeno je da je istom tužiteljica zatražila od tuženika ponudu za AO bez nezgode i zaštite bonusa (samo osnovna polica) te ujedno ponudu na kasko policu, bez otkupa obvezne kontrole alkoholiziranosti, s otkupom franšize i zaštitom bonus, dakle bez obveze kontrole alkoholiziranosti.

8. Uvidom u prijavu štete iz kasko osiguranja cestovnih vozila, od 11. srpnja 2025., uz odnosne fotografije (list 7-11), tuženikovu uputu o radionici za popravak vozila, od 21. srpnja 2025., upućenu tužiteljici (list 12 i 13), tuženikov izvid štete broj: 258203203010, od 21. srpnja 2025. (list 14), račun broj: 11792/11338/3, od 3. listopada 2025. i dokaz o platežu istoga (list 15-17), tuženikovu odluku o otklonu odštetnog zahtjeva, od 6. kolovoza 2025., upućen tužiteljici te tužiteljčinu pritužbu protiv potonje odluke, od 12. kolovoza 2025. i tuženikovu odluku po prigovoru, od 25. kolovoza 2025. (list 18-26), utvrđeno je tužiteljica 11. srpnja 2025. prijavila tuženiku štetu iz kasko osiguranja cestovnih vozila navodeći da je tužiteljica 11. srpnja 2025., oko 10,30 sati, u Zagrebu, Dobojska ulica, pretrpjela štetu na svojem vozilu, na način da se je kretala unatrag i okretala u ulici koja je bila neprohodna zbog radova te je pritom o rubnjak ogrebala i time oštetila prednji branik vozila. Tužiteljica je uz prijavu štete dostavila sve potrebite isprave, napravila kod tuženika izvid štete, te je svoje vozilo popravila sukladno tuženikovoj uputi o radionici za popravak vozila, tj. kod Auto Zubak d.o.o., Sesvete, te je pri tome utvrđeno da je na istom vozilu nastala šteta u iznosu 675,63 EUR, po računu Auto Zubak d.o.o., Sesvete, broj 11792/11338/3, od 3. listopada 2025., a koji račun je tužiteljica sama platila 3. listopada 2025. Nadalje, utvrđeno je da je tuženik 6. kolovoza 2025. otklonio tužiteljčin odštetni zahtjev, pri tome pozivajući se na odredbe iz G.II. st. 5. toč. 5.1., 5.2. i 5.3. u svezi s odredbom iz G.I. st. 1. i 2. toč. 2.3. Uvjeta, tj. da tužiteljica neposredno nakon prometne nesreće "sama nije osigurala kontrolu prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova koji utječu na psihofizičke sposobnosti vozača u organizmu..." pa se pretpostavlja da je tužiteljica bila pod utjecajem alkohola, opojnih droga ili lijekova, a što je isključen rizik (neosiguran rizik), dakle nema osigurateljne zaštite.

9. Na temelju iskaza tužiteljice, saslušane osobno kao stranke na ročištu 20. svibnja 2026. (list 111 i 112), koji se u cijelosti prihvaća kao životno logičan i neposredno uvjerljiv, jer o odlučnim činjenicama ima neposredna saznanja, a koja je iskazom u cijelosti ostala kod navoda iz tužbe te svih tužiteljčinih navoda istaknutih tijekom postupka, te je iste navode dopunila i pojasnila, utvrđeno je da je tužiteljica s Lucijom Leko, tuženikovom djelatnicom, dogovorila putem e-Pošte preuzimanje ponude odnosno sklapanje Ugovora o punom kasko osiguranju za osobni automobil marke Audi, tip A3, te ujedno za platež premije za isto kasko osiguranje. Međutim, toga dana kada je dogovoren tužiteljčin dolazak u tuženikovu poslovnicu nije bilo tuženikovog djelatnika, a kako je prethodno dogovoreno, već je tužiteljica samo preuzela odnosno potpisala Ugovor o kasko osiguranju i ujedno platila premiju za kasko osiguranje. Dakle, toga dana kada je sklopila predmetnu policu kasko osiguranja tužiteljica nije u tuženikovu poslovnici zatekla Antu Kordića niti stoga isti tuženikov djelatnik bilo

što pojasnio u svezi kasko osiguranja i uvjeta istoga. Kritičnog dana 11. srpnja 2025. u 10,00 sati je tužiteljica upravljala navedenim vozilom u Zagrebu, Dobojska ulica, koja je bila slijepa ulica-zatvorena ulica zbog radova pa je stoga ujedno bila i gužva u istoj ulici. S obzirom da je Dobojska ulica bila tada neprohodna, tužiteljica je započela radnju kretanja unatrag te je tom prilikom ogrebala prednji branik svojeg vozila o rubnjak iste ulice. S obzirom da tada nije bilo drugih oštećenja, poglavito misli na drugim vozila, a kako ne bih stvarala gužvu, tužiteljica je fotografirala predmetna oštećenja svojim mobitelom te se je udaljila iz iste ulice. Tužiteljica je osiguratelju, ovdje tuženiku, prijavila štetu te je tuženik pregledao i fotografirao navedeno vozilo. Tuženik je uvjetovao popravak vozila kod servisa koji je tužiteljici preporučao. Tužiteljica je udovoljila istom tuženikovom zahtjevu te je svoje vozilo odvezla na popravak u preporučenom servisu, trošak kojeg popravka je iznosio 675,63 EUR. Međutim, tuženik nije htio podmiriti trošak istoga, već je tužiteljica o svom trošku 3. listopada 2025. podmirila isti trošak. Prije sklapanja predmetne police kasko osiguranja nije bilo nikakvog razgovora odnosno informiranja o sadržaju i značenju pojedinih ugovornih odredbi niti o ekonomskim ni pravnim posljedicama istih, pa tako niti glede ovdje sporne odredbe o obvezi provjere prisutnosti utjecaja alkohola ili opijata, kao uvjet za ostvarenje prava iz kasko osiguranja. Također nije bilo niti mogućnosti pregovaranja o niti jednoj ugovornoj odredbi. Tužiteljica je pročitala ponudu Ugovora o punom kasku te joj se činilo da je sve u redu, te su joj odredbe bile jasne i razumljive. Međutim, pri tome nije dobila tuženikove uvjete za kasko osiguranje cestovnih vozila, niti joj je itko ukazao na mogućnost pribave odnosno upoznavanja sa sadržajem odredbi tuženikovih Uvjeta za kasko osiguranje cestovnih vozila. Kritičnog dana u vrijeme nastanka predmetne štete tužiteljica nije bila pod utjecajem alkohola niti bilo kojih drugih opijata, to tim više što je do štete došlo u jutarnjim satima-10,00 sati. Inače, tužiteljica ne konzumira alkohol niti opijate. Prilikom sklapanja Ugovora o punom kasko osiguranju je tužiteljica vidjela mogućost otkupa obveze kontrole provjere alkoholiziranosti i otkup isključenja za razinu alkohola, no iste odredbe tužiteljici nisu bile jasne i razumljive, ali nije tražila dodatna pojašnjenja i tumačenja istih, jer opetovano ističe da ne konzumira alkohol niti opijate pa je smatrala da iste odredbe ne mogu nikako utjecati na tužiteljčin predmetni ugovorni odnos. U ovom slučaju se radi o osigurateljnem razdoblju, kao nastavku prethodno ugovorenog punog kasko osiguranja na predmetnom vozilu. Ponudu za predmetnu policu je tužiteljica dobila na šalteru u tuženikovo poslovnici i to od gđe Leko, dok se ne sjeća je li istu ponudu za predmetnu policu dobila i putem e-Pošte. Tužiteljica se ne sjeća je li ponudu koju je primila od tuženika na ijedan način mijenjala. Tužiteljica je tražila doplatu za zaštitu bonusa. Tužiteljica ne zna je li pregovarala o pojedinim ugovornim odredbama. Naime, tužiteljica je htjela puno kasko osiguranje za svoje vozilo i ujedno je htjela zaštitu bonus, pa je tako i dana ponuda i sklopljena polica. Tužiteljici je kolokvijalno poznato što znači zaštita bonusa, dakle, nije dobila tuženikove Opće uvjete za puni kasko. Međutim, tužiteljici nije kolokvijalno poznata tuženikova ugovorna odredba o kontroli alkoholiziranosti. Tužiteljica je zaposlena kao dipl. pravica u Grawe osiguranje d.d., Zagreb, dakle na pravnim poslovima.

10. Daljnji dokazi nisu izvedeni, jer isti dokazni prijedlozi nisu potrebiti, s obzirom da potonje ne može biti od utjecaja na odlučivanje u ovoj pravnoj stvari

s obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev. Stoga, nisu niti posebno cijenjeni ostali dokazi, poglavito na koje se poziva tuženik u prilog svojih tvrdnji. Rješenjem s pripremnog ročišta 24. ožujka 2026. (list 107 i 108) je određeno koji će se dokazi izvoditi kao mjerodavni za utvrđenje odlučnih činjenica (toč. II.), dok ostali dokazi nisu izvedeni, jer isto nije potrebno, budući da će drugim određenim dokazima predmet biti dovoljno raspravljen i utvrđene sve odlučne činjenice mjerodavne za donošenje odluke u ovom predmetu. Osim toga sud, stranke i drugi sudionici moraju nastojati postupak provesti bez odugovlačenja, u razumnom roku i sa što manje troškova te je sud dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku, u smislu čl. 10. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP).

11. Ujedno, poglavito valja imati na umu i recentnu sudsku praksu, prije svega na koje se poziva tužiteljica, dakle odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev-1067/2004 i Rev-2969/2016 te odluku Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. P-48/2022).

12. Mjerodavno pravo za rješenje spornog odnosa su odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje: ZOO). Tako je odredbom čl. 942. ZOO-a propisano da su nišetne odredbe ugovora koje predviđaju gubitak prava na osigurninu, ako osiguranik nakon nastupanja osiguranog slučaja ne ispunji neku od propisanih ili ugovorenih obveza. Naime, odredbom čl. 7. ZOO-a propisano je da pri sklapanju naplatnih pravnih poslova sudionici polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih činidaba, (st. 1.) i da se zakonom određuje u kojim slučajevima narušavanjem tog načela povlači pravne posljedice (st. 2.). Nadalje, čl. 296. ZOO-a je određeno da su nišetne odredbe općih uvjeta ugovora koje, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, prouzroče očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja sastavljača ili ugrožavaju postizanje svrhe sklopljenog ugovora, čak i ako su opći uvjeti koji ih sadrže odobreni od nadležnog tijela (st. 1.) i da prilikom ocijene nišetnosti određene odredbe općih uvjeta ugovora uzimaju se u obzir sve okolnosti prije i u vrijeme sklapanja ugovora, pravna narav ugovora, vrsta robe ili usluge koja je objekt činidbe, ostale odredbe ugovora kao i odredbe drugog ugovora s kojim je ta odredba općih uvjeta ugovora povezana (st. 2.). Potom, čl. 324. ZOO-a je određeno da nišetnost neke odredbe ugovora ne povlači nišetnost ugovora ako on može opstati bez nišetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovoren sklopljen (st. 1.) i da će ugovor ostati valjan čak i ako je nišetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je nišetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje (st. 2.). Naposljetku, odredbom čl. 327. ZOO-a je propisano je da na nišetnost sud pazi po službenoj dužnosti i da se na nju može pozivati svaka zainteresirana osoba (st. 1.) i da pravo zahtijevati utvrđenje nišetnosti ima i državni odvjetnik (st. 2.).

Odredbom čl. 943. ZOO-a je propisano je da kad se dogodi osigurani slučaj, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u ugovorenom roku koji ne može biti dulji od 14 dana, računajući otkad je

osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio (st. 1.), ali ako je za utvrđivanje postojanja osiguravateljeve obveze ili njezina iznosa potrebno stanovito vrijeme, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u roku od 30 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva ili ga u istom roku obavijestiti da njegov zahtjev nije osnovan (st. 2.), ako iznos osiguravateljeve obveze ne bude utvrđen u rokovima određenim u st. 1. i 2. ovoga članka, osiguratelj je dužan bez odgađanja isplatiti iznos nespornog dijela svoje obveze na ime predujma (st. 3.), te ne ispuni li osiguratelj svoju obvezu u rokovima iz ovog članka duguje osiguraniku zatezne kamate od dana primitka obavijesti po osiguranom slučaju, kao i naknadu štete koja mu je uslijed toga nastala (st. 4.).

Naposljetku, glede ograničenja osiguranih rizika je čl. 953. ZOO-a određeno u svezi šteta pokrivenih osiguranjem da je osiguratelj dužan naknaditi štete nastale slučajno ili krivnjom ugovaratelja osiguranja, osiguranika ili korisnika osiguranja, osim ako je za određenu štetu ta njegova obveza izrijekom isključena ugovorom o osiguranju (st. 1.), on ne odgovara za štetu koju su te osobe uzrokovale namjerno te je ništetna odredba u ugovoru koja bi predviđala njegovu odgovornost i u tom slučaju (st. 2.), ali ako se ostvario osigurani slučaj, osiguratelj je dužan naknaditi svaku štetu prouzročenu od neke osobe za čije postupke osiguranik odgovara po bilo kojoj osnovi, bez obzira na to je li šteta prouzročena namjerno ili nepažnjom (st. 3.).

13. Dovodeći u svezu tužiteljčin iskaz, koji se u cijelosti prihvaća kao životno logičan i neposredno uvjerljiv, s ostalim (pisanim) dokazima, utvrđeno je da se ovdje radilo o ugovoru koji je tuženik na isti način plasirao na tržištu svim ugovarateljima/osiguranicima, te da tužiteljica nije niti pokušala utjecati na sadržaj Ugovora o kasko osiguranju, poglavito glede tuženikovih općih Uvjeta, odnosno sporne odredbe, jer se radilo o ugovoru koje je ponudio tuženik pa stoga tužiteljica nije mogla ništa mijenjati niti utjecati, jer je vrijedilo pravilo "uzmi ili ostavi". Dakle, odredbe u Ugovoru o kasko osiguranju cestovnih vozila, poglavito Uvjeta, koji su sastavni dio isto Ugovora, a koje su predmet ovog spora, odnosno kojima se isključuje iz osigurateljnog pokrića dakle isključeni rizici/nema osigurateljne zaštite jer vozač, u ovom slučaju tužiteljica-osiguranica/ugovaratelj, nije sama osigurala kontrolu prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova koji utječu na psihofizičke sposobnosti vozača u organizmu pa se u tom slučaju pretpostavlja da je tužiteljica bila pod utjecajem alkohola, opojnih droga ili lijekova, a što je isključeno iz osigurateljnog pokrića, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, dovode do znatne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice, kao suugovarateljice sastavljača Ugovora, već zbog činjenice da tužiteljica nije mogla pregovarati o sadržaju ugovornih odredaba budućeg Ugovora. Naime, ovdje se štiti pravo suugovaratelja sastavljača Ugovora da prije nego dobije ponudu unaprijed sastavljenog standardnog ugovora koji sadrži unaprijed od strane trgovca sastavljene ugovorne odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo, dobije dostatne informacije da bi kao dobro obaviještena osoba uz razumnu pažnju i oprez mogla donijeti informiranu pojedinačnu odluku. Zaključno, proizlazi da je predmetni Ugovor o kasko osiguranju cestovnih vozila sklopljen na unaprijed formuliranom standardnom obrascu o kojima ugovorne strane nisu pregovarale, pa tužiteljica nije imala nikakvog utjecaja na njegov sadržaj, dok je istom pravnom poslu tužiteljica pristupila s potpunim povjerenjem u tuženika, kao osiguravajuće društvo. Stoga, proizlazi da je tužiteljica s tuženikom

pregovarala isključivo o sklapanju ponuđenog ugovora u skladu s njezinim mogućnostima i potrebama, dok tužiteljica nije mogla mijenjati ugovorne odredbe Uvjeta, poglavito ne sporni uglavak, već samo ukoliko iste ne prihvaća odustati od sklapanja predloženog ugovora.

Slijedom navedenog, tuženik nije dokazao da je prilikom sklapanja Ugovora s tužiteljicom pregovarao o spornoj odredbi, pa da se stoga ista ne bi mogla smatrati nepoštenom. Naime, proizlazi da je tuženik propustio razjasniti tužiteljici odredbu o isključenju iz osigurateljnog pokrića dakle isključenim rizicima, kada nema osigurateljne zaštite, ukoliko vozač nije sam osigurao kontrolu prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova koji utječu na psihofizičke sposobnosti vozača u organizmu, tada se u tom slučaju pretpostavlja da je vozač bio pod utjecajem alkohola, opojnih droga ili lijekova, a što je isključeno iz osigurateljnog pokrića.

14. U ovom slučaju je sasvim sigurno, da se o navedenoj odredbi nije pregovaralo, jer je unatoč tužnikovim obrazloženjima, riječ o tipskom, standardiziranom obrascu ugovora, unaprijed sročenom i priređenom od strane tuženika, kao osiguratelja, koji osiguranik/ugovaratelj može ili potpisati ili ne. Sasvim je i izvjesno, da tuženik ne bi omogućio tužiteljici niti sklapanje takvog Ugovora da ista ugovorna odredba nije bila uključena u Ugovor, kako to proizlazi i iskaza saslušane tužiteljice, dok tuženik drukčije nije niti dokazao.

15. Osim toga, upravo pravilno tužiteljica tumači predmetni Ugovor po načelu "uzmi ili ostavi", jer je imajući na umu prethodno navedeno, tužiteljica, kao osiguranica, mogla je samo isti prihvatiti ili ne, dakle druge mogućnosti nema, sudeći i po činjenici da upravo sam tuženik tijekom cijelog ovog postupka drži da je pravilno postupio stavljanjem iste odredbe u Ugovor, pa je logički izvjesno da od nje niti odstupa pa niti tijekom ovog postupka, držeći i dalje da je pravilna. Predmetni Ugovor je djelomično "prilagođen" potrebama tužiteljice, no, posljedično ne otklanja prethodno utvrđenje, jer je Ugovor "prilagođen" samo u dijelovima koji se tiču predmeta osiguranja, iznosa premije, osigurateljnog razdoblja, osiguranih rizika, franšize i slično, no, to ne otklanja činjenicu da je i dalje riječ o standardiziranom obliku ugovora o kasko osiguranju cestovnih vozila i kojem se doduše mijenjaju samo navedeni sastojci ovisno o slučaju, ali glavni oblik je i dalje isti, a naravno i oni bitni sastojci na kojima tuženik, kao osiguratelj, ustraje i bez kojih isti niti ne bi bio sklopljen, a kakve ugovore je tuženik sklapao obrtimice, tj. u velikom broju slučajeva.

Međutim, spornom ugovornom odredbom, u biti je tuženik sebi ostavio slobodu ograničenja odnosno isključenja osiguranih rizika, a bez da se o tome pojedinačno pregovaralo. Stoga je sporna ugovorna odredba zaista i prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu osiguranika, dakle ista predstavlja nepoštenu ugovornu odredbu.

Na tuženiku je teret dokaza da se o spornoj odredbi Ugovora pojedinačno pregovaralo. Stoga, proizlazi da tuženik nije postupao u skladu s načelom savjesnosti i poštenja. Naime, tužiteljica je nesporno bila u podređenom, slabijem položaju u odnosu na tuženika, kao osiguratelja, kako glede njezine pregovaračke moći, tako i njezina stupnja znanja. Isto je dovelo do toga da je tužiteljica pristala na odredbe sastavljene unaprijed od strane tuženika, bez mogućnosti utjecaja na sadržaj istih odredaba. Dakle, tuženik je

iskoristio svoj položaj "jače" ugovorne strane te je isključio osigurani rizik namećući osiguraniku pretjerane, nesrazmjerne i nerazumne mjere, radi čega je postupao potpuno suprotno načelu ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu, kao i protivno načelu savjesnosti i poštenja.

16. Svi ostali tuženikovi navodi su posljedično ocijenjeni neosnovanim, imajući na umu da o ovom pitanju postoji i jasno pravno shvaćanje viših sudova.

Uzged rečeno, tuženik nije pridonio odgovarajući dokaz radi utvrđenja istinitosti svojih navoda pa se u ovom slučaju ima primijeniti pravilo o teretu dokazivanja koje obvezuje sud da uzme da nije istinita tvrdnja za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava, u smislu čl. 221.a ZPP-a.

17. Zaključno, kako se o spornoj odredbi nije pregovaralo, to je time sporna ugovorna odredba nepoštena, jer osiguranik o njoj nije pojedinačno pregovarao, a prouzročila je značajnu ravnotežu u pravima i obvezama na strani tužiteljice, kao osiguranika/ugovaratelja, pa je posljedično i ništetna.

18. Stoga, neosnovani su navodi tuženika kojim otklanja predmetni tužbeni zahtjev zbog isključenja osiguranih rizika, pozivajući se na odredbi iz G.II. st. 5. toč. 5.1., 5.2. i 5.3. u svezi s odredbom iz G.I. st. 1. i 2. toč. 2.3. Uvjeta, a koji Uvjeti su sastavni dio police koju je tužiteljica sklopila s tuženikom.

19. Naime, ništetne su odredbe osiguravajućih društava, a koje nakon nastupanja osiguranog slučaja predviđaju određene obveze postupanja osiguranika, a pod prijetnjom gubitka prava ili bilo kojih drugih okolnosti koje su suštinski s istim izjednačene, kao u ovom slučaju kako tuženik isto podvodi pod isključenje osiguranih rizika. Prema tome tužiteljici se nikako ne može nalagati vrlo nejasna obveza da se sama pobrine i dokaže kako u vrijeme nastanka osiguranog slučaja nije bila pod utjecajem alkohola ili opojnih sredstava ili lijekova i potpuno je nejasno na koji bi način tužiteljica sve to troje uopće mogla osigurati i dokazati.

20. Takvim tuženikovim odredbama se nameću tužiteljici očito pretjerane, nesrazmjerne i nerazumne obveze. Postavlja se uopće pitanje na koji bi to način tužiteljica neposredno nakon prometne nesreće "...sama osigurala kontrolu prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova koji utječu na psihofizičke sposobnosti vozača..." Naime, u predmetnom štetnom događaju nije bilo ozlijeđenih osoba, a nastala je samo manja imovinska šteta i to samo na tužiteljičinom vozilu, pa se stoga takav događaj ne prijavljuje policiji, sukladno čl. 176. Zakona o sigurnosti prometa na cestama. Upravo suprotno, tužiteljica je imala obvezu bez odlaganja ukloniti svoje vozilo i omogućiti nesmetano odvijanje prometa, a koji je ionako bio otežan radi radova na cesti. Međutim, da je tužiteljica čak i pozvala policiju, općepoznato je da policija iznimno i samo ako postoje opravdani razlozi za sumnju testira sudionike prometa na drogu i/ili lijekove (čl. 282. Zakona o sigurnosti prometa na cestama), a što se izvodi isključivo u specijaliziranim medicinskim ustanovama.

Zaključno, isplatu osigurnine uvjetovati time, odnosno s istim konačnim posljedicama propisivati pretpostavku alkoholiziranosti ili narkotiziranosti, da

vozač u svakom pojedinom slučaju pozove policiju, bez obzira što za to nisu ispunjeni zakonski uvjeti, inzistira od policije da ga alkotestira, a potom i inzistira da ga se vozi u zdravstvenu ustanovu kako bi se utvrdila ili otklonila i prisutnost opojnih droga ili lijekova u organizmu je očito nerazumno, nesrazmjerno te posljedično ništetno. Ne postoji niti jedna razumna okolnost da bi se sumnjalo da je tužiteljica u 10,30 sati ujutro bila alkoholizirana ili pod utjecajem droga ili lijekova, a događaj koji se je dogodio tužiteljici, tj. da se prilikom okretanja vozila ogrebe i ošteti branik vozila o rubnjak kolnika, može se dogoditi svakom vozaču.

21. Slijedom navedenog, utvrđeno je da je sporna ugovorna odredba unaprijed formulirana od strane tuženika, odnosno predstavlja tipsku (standardiziranu) odredbu na čiji sadržaj tužiteljica nije imala utjecaja, a budući da se o istom ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, a uzrokovala je značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice, kao osiguranika i time "slabije ugovorne strane", posljedično povlači ništetnost predmetne ugovorne odredbe.

22. S obzirom na ovako izvedene dokaze te citirane zakonske odredbe, utvrđeno je ništetnost spornih odredbi iz G.II. st. 5. toč. 5.1., 5.2. i 5.3. u svezi s odredbom iz G.I. st. 1. i 2. toč. 2.3. Uvjeta, a koji Uvjeti su sastavni dio predmetne police / ugovora koju je tužiteljica sklopila s tuženikom, a kojim odredbama je predviđeno ograničenje osiguranih rizika u ovom slučaju.

23. Slijedom navedenog, na temelju izvedenih dokaza, primjenom citiranih zakonskih odredbi, utvrđena je ništetnosti ugovornih odredbi o isključenju rizika te posljedično osnovanost zahtjeva za isplatu iznosa 675,63 EUR, na koji iznos tužiteljici pripadaju i zatezne kamate tekuće od 4. listopada 2025., s o obzirom na platež istoga 3. listopada 2025. po izdanom računu (list 15-17). Naime, u ovoj pravnoj stvari radi se o zahtjevu s osnove ugovora o kasko osiguranju, pa osigurateljeva obveza plaćanja kamata (zato što je zakasnio isplatiti osigurninu po ugovoru o dobrovoljnom osiguranju) teče protekom roka određenog čl. 943. ZOO, a uzimajući u obzir datum dospijeca 3. listopada 2025. računa izdanog 3. listopada 2025. od Auto Zubak d.o.o., Sesvete, te prepiske stranaka-prijavu štete, odštetni zahtjev i odgovor na isto. Odluka o kamatama na dosuđenu glavicu temelji se na odredbi čl. 943. i 29. ZOO-a.

24. S obzirom na djelomičnu ništetnost Ugovora, valjalo je kao posljedicu iste (čl. 323. ZOO-a), primjenom citiranih zakonskih odredbi, prihvatiti zahtjev za isplatu osigurnine u iznosu 675,63 EUR sa zateznim kamatama od 4. listopada 2025., to tim više što ista visina, kao i datum naplate iste, nije sporan, te je stoga valjalo u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev, kao pod toč. I. izreke presude.

25. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, odnosno isti su odmjereni s obzirom na vrijednost predmeta spora, zahtjev za naknadu troškova i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23., dalje: OT), imajući na umu vrijednost boda u iznosu 2,00 EUR (Tbr. 54. OT) i pravo odvjetnika obračunati na sve obavljene radnje pripadajući porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46. OT).

26. Slijedom navedenog, tužiteljici je valjalo priznati troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava tužbe (Tbr. 7./1. OT) te zastupanja na ročištima 24. ožujka 2026. i 20. svibnja 2026. (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju u zahtijevanom iznosu 150,00 EUR, dakle ukupno u iznosu 450,00 EUR, uvećanog za PDV 25% (112,50 EUR), kao i troška sudske pristojbe za tužbu u zahtijevanom iznosu 13,27 EUR i za presudu u zahtijevanom iznosu 13,27 EUR. Stoga je tužiteljici valjalo dosuditi parnične troškove u sveukupnom iznosu 589,04 EUR sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate, jer se zatezne kamate na parnične troškove mogu stranci odrediti i u parničnom postupku, temeljem primjene čl. 151. st. 3. ZPP-a, kako je odlučeno pod toč. II. izreke presude.

27. Također je i tuženiku valjalo odmjeriti troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8./1. OT) te zastupanja na ročištima 24. ožujka 2026. i 20. svibnja 2026. (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju u zahtijevanom iznosu 150,00 EUR, dakle ukupno u iznosu 450,00 EUR, uvećanog za PDV 25% (112,50 EUR). No, ovako odmjereni parnični troškovi u sveukupnom iznosu 562,50 EUR nisu dosuđeni tuženiku, s obzirom na neuspjeh istoga u sporu, odnosno valjalo je odbiti tuženikov zahtjev za naknadom parničnih troškova, sa zatraženim zateznim kamatama, kao neosnovan, kako je odlučeno pod toč. III. izreke presude.

28. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, br. 57/22.) su iskazane novčane vrijednosti, s obzirom na fiksni tečaj konverzije 7,53450 HRK / 1 EUR.

U Zagrebu 18. lipnja 2026.

S u d a c:
Mario Klarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude je dopuštena žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku 15 dana od dana objave presude, odnosno od dana dostave ove presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. ZPP-a).

DNA: - opun. tužiteljice i
- opun. tuženika.

Broj zapisa: **9-30889-9285d**

Kontrolni broj: **049b1-a6481-ccc9b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.